

VIVÈNCIES MATINALS

L'alba apunta, els primers raigs del sol naixent dauren els turons i serralades tot donant el bondia a la natura que s'està deixondint, encara endormiscada; les exquisides floretes comencen a desplegar els seus pètals i exhaleu riques flaires que ens ofereix la generosa natura: tot convida a sortir a fer un passeig pel camp entre prats i boscúries, a gaudir del joliu ambient que a cada instant ens ofereix l'oratge matinal, del qual he gaudit aquest matí.

M'he llevat de bon matí, he agafat la meua companya, la gossa, la Lira, i muntats damunt el vell Panda hem pujat a Collsaplomera per emprendre la marxa i fer la volta al puig de les Baumes. Quantes recordances de la meua adolescència i ja de més gran! He recordat que quan tot just era un vailet, per aquests verals hi guardava el bestiar: les vaques, la ruca i a voltes també cabres. Allà ens ajuntàvem els guardians de la Perereda, del Crous i de vegades també del Sunyer i fèiem una bona xerinola mentre el bestiar pasturava tot junt, sense respectar termenatges com si tot fos de comú. També he recordat que quan ja era gran, amb el meu germà hi tallàvem les alzines per fer carbó i fèiem les piles per al carboneig, les carboneres.

Tot seguit m'he dirigit cap a les lleixes de Collsaplomera per rodejar el puig de les Baumes mentre passava arran d'una de les antigues carboneres, tot deixant a mà dreta, sota la cinglera del puig, la balma on en altre temps s'hi havia tallat moles de molí. Ben aviat hem arribat al pla de les roques dels Bugaders passant pel davant d'una balma on més d'una vegada m'hi havia aixoplugat quan guardava les vaques i també quan carbonejàvem el bosc. Tot seguit, pel damunt de la carbonera dita del pla esmentat, el camí es fica entre les dues grans roques dels Bugaders que ja hem descrit en el llibre *Tavertet i els seus verals*; més tard, però, s'hi feren prospeccions i s'ha pogut comprovar que hi ha restes d'un antic habitatge. No cal dir que mentre fèiem camí també he pogut gaudir de les meravelloses vistes del poble de Tavertet, dels paratges de

Monteis i de la Finestrica, i també cap als sots de Querós i les serres que els envolten. Camí enllà, la gosseta al davant meu a cada moment trobava un lloc apropiat per esgarrapar a terra i arrencar arrels amb les dents, el seu divertiment. Així, tot passejant, ben aviat hem arribat a la balma de les Piques. Bonica i espaiosa, té setanta metres de llargada seguint pel repeu del cingle, i de cinc a set metres de fons, segons els llocs, amb les boniques piques cap a la meitat, que li han donat el nom. Són dues piques bessones sobre les quals goteja l'aigua, igual a l'estiu que a l'hivern. Com les recordo aquestes piques, de les vegades que n'havia begut aigua fresca i quan s'hi abeurava el bestiar! A l'hivern, les candeles de gel que penjaven de la balma s'ajuntaven amb les piques. En tinc unes meravelloses fotografies.

Després m'he abocat per damunt d'una roca vora la rostada per contemplar la casa o el niu on vaig veure la primera llum del sol i on em vaig mantenir fins al trenta-un anys amb penes i alegries, tal com és la vida en qualsevol lloc on es visqui; també he contemplat els camps i feixes que em van donar, com és natural, a costa de suades, el pa i altres aliments necessaris per a la vida i, a més, he gaudit de les belles panoràmiques de les Guillerries i el Montseny, la Plana de Vic, altiplans de Savassona i el pantà de Sau mig ple. Tot seguit, continuant la ruta, he passat entre les roques dites del Collet i pel

Caramells de gel a la balma de les Piques. Foto: Jordi Sanglas

Tavertet des del
puig de les
Baumes.
Foto: Anna
Borbonet

mateix collet, coll o estrenyall que separa el puig de les Baumes del d'en Perereda, del qual ja n'hem fet una glossa al llibre mencionat més amunt. En aquest collet encara s'hi mantenen les restes d'una paret que servia de tanca perquè el bestiar de les Baumes no pogués passar a l'altra banda, que és del terme de la Perereda, i el d'aquesta no pogués anar a la de les Baumes, per a més tranquil·litat dels guardians. Bé, doncs amb la Lira hem passat a l'altre cantó, on es troben rics planells, que en el temps en què hi pasturaven les vaques i altre bestiar eren atapeïts d'herbei, però avui les alzines i les bardisses ho acaben d'envair tot; les roques des de dalt de les quals es veien les cases del Crous, la Corbera, la Serra i l'Aubert i belles

panoràmiques i on també hi jugàvem els vailets, estan totes tapades per branques i romegueres, sols queda mig obert el camí que porta des del pla de l'Alzina de Sant Joan, damunt de la Perereda, fins a Collsaplomera

Mentre passava pel lloc on havia hagut una carbonera, m'he recordat de l'última vegada que nosaltres, el meu germà i jo, el dia que vàrem posar foc a la pila, mentre hi estàvem treballant, tot i ser plena primavera, l'1 de maig del 1945, se'ns va posar a nevar, amb gran gresca, fins que amb poques hores ja hi havia més de vint centímetres de neu i a la nit següent una glaçada va matar tots els blats, ja espigats. Bé, estant immers en aquestes recordances i fent camí m'he trobat de nou al collet de Collsaplomera on ens esperava el Panda per tornar a casa després de passar un matí feliç fruit de la natura i de bells i vells records.

Jordi Sanglas i Puigferrer

REPARACIÓ DE COTXES

**Josep
Juvanteny**

Taller: C. Pedró, s/n Tel. 93 856 83 27
SANTA MARIA DE CORCÓ

Formatgeries artesanes de Cantonigròs

Ctra. de Vic a Olot, Km
24
08569 Cantonigròs
(Osona-Barcelona)
Tel. 93 852 50 06

**RESTAURANT
CAN BAUMES**

C. de Baix, 2 Tel. 93 856 52 07
08511 TAVERTET

Restaurant
COLL DE CONDREU

Ctra. Vic-Olot
Tel i Fax 972 44 43 19
17166 SUSQUEDA (Girona)

Hostal
Collsacabra

BAR-RESTAURANT • HABITACIONS
Passeig de les gorgues, 6 Tel. 93
856 81 53
08511 SANTA MARIA DE CORCÓ L'ES
QUIROL